

Strona w postępowaniu karnym będącym postępowaniem głównym:

Luc Vanderborght

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które chronią zdrowie publiczne i godność zawodu dentysty poprzez ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy dotyczącej świadczeń leczenia ust i zębów oraz poprzez ustanowienie określonych wymogów co do dyskrekcji w zakresie dotyczącym sztyldów gabinetów dentystycznych.
- 2) Dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywę o handlu elektronicznym”) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawiają ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy dotyczącej świadczeń leczenia ust i zębów, w zakresie, w jakim zakazują one wszelkiej formy informacji handlowych przekazywanych drogą elektroniczną, w tym również poprzez stronę internetową utworzoną przez dentystę.
- 3) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które ustanawiają ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy dotyczącej świadczeń leczenia ust i zębów.

(¹) Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 maja 2017 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-502/15) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3–5 i 10 — Punkty A, B i D załącznika I — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Systemy zbierania — Wtórne lub inne równie skuteczne oczyszczanie — Bardziej rygorystyczne oczyszczanie ścieków na obszarach wrażliwych)

(2017/C 213/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: J. Kraehling, pełnomocnik, wspierana przez S. Ford, Barrister)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, że wody zbierane w ramach systemu łączonego, gromadzącego ścieki komunalne i wody deszczowe w aglomeracjach Gowerton i Llanelli będą gromadzone i odprowadzane celem ich oczyszczenia zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3, 4 i 10 tej dyrektywy, a także pkt A i B załącznika I do tej dyrektywy.
- 2) Nie wprowadzając wtórnego oczyszczania ścieków komunalnych w aglomeracji Ballycastle i nie poddając ścieków komunalnych w aglomeracji Gibraltar jakiegokolwiek oczyszczaniu, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 dyrektywy 91/271 i pkt B załącznika I do tej dyrektywy.

- 3) Nie zapewniając, że ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania w aglomeracjach Tiverton, Durham (Barkers Haugh), Chester-le-Street, Islip, Broughton Astley, Chilton, Witham i Chelmsford, zanim zostaną zrzucone na obszarach wrażliwych, będą objęte bardziej rygorystycznym oczyszczaniem niż oczyszczanie określone w art. 4 dyrektywy 91/271, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 tej dyrektywy i pkt B załącznika I do tej dyrektywy.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs/Brockenhurst College

(Sprawa C-699/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienia — Odpłatne świadczenie usług gastronomicznych i rozrywkowych przez instytucję edukacyjną na rzecz ograniczonego kręgu odbiorców]

(2017/C 213/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Strona pozwana: Brockenhurst College

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że czynności wykonywane w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na świadczeniu przez studentów instytucji szkolnictwa wyższego, w ramach ich kształcenia i odpłatnie, usług gastronomicznych i rozrywkowych na rzecz osób trzecich, mogą zostać uznane za usługi „ściśle związane” ze świadczeniem głównym polegającym na kształceniu i w związku z tym zwolnione z podatku od wartości dodanej (VAT), jeżeli usługi te są niezbędne dla celów kształcenia tych studentów i nie są świadczone w celu osiągnięcia dodatkowego dochodu dla tej instytucji poprzez dokonywanie transakcji w bezpośredniej konkurencji w stosunku do działalności przedsiębiorstw komercyjnych podlegających VAT, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 78 z 29.2.2016.